

Arrest

nr. 296 863 van 10 november 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 maart 2023 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 september 2022 dient de verzoekende partij een verzoek tot internationale bescherming in.

1.2. Dactyloscopisch onderzoek toont aan dat verzoekende partij reeds op 19 augustus 2022 internationale bescherming aanvraag in Oostenrijk.

1.3. Op 19 september 2022 richten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek aan de Oostenrijkse autoriteiten, die op 26 september 2022 instemden met voormeld verzoek in toepassing van artikel 18(1)b van de Dublin III-verordening.

1.4. Op 5 oktober 2022 wordt beslist tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.5. Op 14 maart 2023 wordt beslist tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BETEKENING VERLENGING VAN DE OVERDRACHTSTERMIJN VAN DE DUBLINTRANSFER

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten S. K. (..) geboren te Sakikhel, op (x.x.) 1997 en van nationaliteit te zijn : Afghanistan het voorwerp is van de beslissing van verlenging van de overdrachtstermijn in het kader van de Dublinprocedure dd. 14.03.2023

Overwegende dat op 26.09.2022 een akkoord werd bekomen van lidstaat Oostenrijk op grond van artikel 18(1)b van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 Van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (Dublin Verordening).

Overwegende dat artikel 29.1 van de Dublinverordening voorziet dat de betrokkene uiterlijk binnen de zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek door de andere lidstaat dient overgedragen te worden.

Overwegende dat artikel 29.2 van de Dublin Verordening stelt dat de termijn van overdracht kan verlengd worden tot maximaal één jaar indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.

Overwegende dat artikel 9.2 van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 1560/2003 bepaalt dat de lidstaat die om een van de in artikel 29.2 van de Dublin Verordening bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn, de verantwoordelijke lidstaat daarvan op de hoogte moet gesteld worden voor het einde van de oorspronkelijke termijn.

Overwegende dat betrokkene op 10.10.2022 een beslissing ‘bijlage 26quater’ werd betekend waarbij geoordeeld werd dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Overwegende dat op 14.03.2023 werd beslist de overdrachtstermijn te verlengen op basis van artikel 29.2 van de Dublin Verordening omdat:

De betrokkene was op 05.10.2022 het voorwerp van een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Hij kreeg op 10.10.2022 rechtstreeks kennis van deze beslissing.

De betrokkene diende op 19.10.2022 een verzoek tot vernietiging van de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) d.d. 05.10.2022 in. In het verzoekschrift wordt gemeld dat de betrokkene verblijft te ‘O(..) 31 /2 te 2060 Antwerpen’, en wat de beroepsprocedure betreft woonplaats kiest te ‘Lange Lozanastraat 24, 2018 Antwerpen’ te weten het adres van het kabinet van zijn advocaat.

Op 19.10.2022 deelde de advocaat van betrokkene per mail mee dat betrokkene zou gaan verblijven op het privéadres O(..) 31 /2 te 2060 Antwerpen.

De politie van de zone Antwerpen verrichtte op 07.02.2023 een woonstcontrole op het privéadres O(..) 31 /2 te 2060 Antwerpen. De betrokkene werd bij deze controle niet aangetroffen. De politie stelt vast dat betrokkene zijn naam niet op de bel staat en dat de bewoners van het adres de betrokkene niet kennen. Bij het tonen van de foto van betrokkene zeggen de bewoners dat ze hem nog nooit hebben gezien.

Hieromtrent wensen we te benadrukken dat het aan de betrokkene toekomt om correcte informatie te verschaffen betreffende zijn verblijfplaats en het niet aan onze diensten toekomt uit te zoeken waar de betrokkene al dan niet effectief verblijft.

Onze diensten zijn niet gehouden tot het leveren van het bewijs van de beweegredenen van de betrokkene inzake zijn verblijfplaats(en) en vinden hieromtrent steun in de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak C163/17 (“Abubacarr Jawo tegen Bundesrepublik Deutschland”) van 19.03.2019 en meer bepaald in overweging 61: “Gelet op de aanzienlijke moeilijkheden die de bevoegde autoriteiten kunnen ondervinden om het bewijs te leveren van de bedoelingen van de betrokken persoon, zou het vereiste dat zij een dergelijk bewijs moeten leveren de personen die om internationale bescherming verzoeken die niet wensen te worden overgedragen aan de lidstaat die volgens de Dublin III-verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek, in staat stellen om zich aan de autoriteiten van de verzoekende lidstaat te onttrekken totdat de termijn van zes maanden is verstreken, waardoor de verantwoordelijkheid voor die behandeling op grond van artikel 29, lid 2, eerste zin, van die verordening overgaat op laatstgenoemde lidstaat”.

De betrokkene maakte geen nieuwe verblijfplaats meer bekend en nam geen contact op met onze diensten. Hieruit dient te worden besloten dat de betrokkene buiten het bereik van onze diensten poogt te blijven en als ondergedoken dient te worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande dient de verantwoordelijke lidstaat conform artikel 29(2) van de Dublin III Verordening in kennis te worden gesteld dat de overdracht van de betrokkene dient te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van de betrokkene en te worden gevraagd de overdrachtstermijn te verlengen tot maximum 18 maanden”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”.

2.2. Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

2.3. Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810). Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging hen een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.4. Het nuttig effect van een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing is de mogelijkheid dat de Belgische overheden zich alsnog bevoegd verklaren om het verzoek om internationale bescherming te behandelen. De vraag is of de verzoekende partij hier nog enig belang bij en belangstelling voor heeft. Een duidelijk zicht op haar huidige status is daartoe onontbeerlijk. Om die reden moet de verzoekende partij haar medewerking aan de rechter verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

2.5. Uit de informatie overgemaakt door de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 1 april 2023 naar Frankrijk is gereisd en aldaar een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend op 6 april 2023. Gelet daarop hebben de Franse autoriteiten de Belgische autoriteiten op 13 april 2023 verzocht tot terugname van verzoekende partij. De Belgische autoriteiten hebben dit evenwel geweigerd op 26 april 2023 omdat Oostenrijk de verantwoordelijke lidstaat is.

2.6. In de beschikking van 23 augustus 2023 houdende de oproeping van de partijen, worden deze verzocht overeenkomstig artikel 39/62 van de vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijk een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van huidig beroep. De verzoekende partij of haar advocaat heeft hierop niet gereageerd.

2.7. Gezien de verzoekende partij het grondgebied van België heeft verlaten en naar Frankrijk is gegaan, wordt ter terechtzitting de advocaat van verzoekende partij nogmaals gevraagd of de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een statuutswijziging. Met name wordt gevraagd of de verzoekende partij in Frankrijk of Oostenrijk reeds een beschermingsstatuut heeft verkregen. Er werd geduid dat het verkrijgen van een beschermingsstatuut in Frankrijk of Oostenrijk impliceert dat de Dublin III-verordening niet langer van toepassing is, zodat de verzoekende partij alsdan uit een vernietiging van de bestreden beslissing geen voordeel meer kan halen. Aan de advocaat van de verzoekende partij wordt tevens gevraagd om het actueel belang bij de gevraagde nietigverklaring toe te lichten, op grond van de concrete verblijfssituatie waarin de verzoekende partij zich thans bevindt nadat zij 1 april 2023 met het oog op het indienen van een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk naar Frankrijk is gereisd. Eveneens wordt aan de advocaat gevraagd of hij nog contact heeft met zijn cliënt en of de cliënt nog in Frankrijk of Oostenrijk verblijft.

2.8. De advocaat van verzoekende partij stelt ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.9. De Raad wijst erop dat een verzoekende partij, die het belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces moet tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoekende partij, het weze herhaald, verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

In casu werd echter geen concrete medewerking verleend bij de vragen die werden gesteld met het oog op het onderzoek van het procesbelang. De verzoekende partij moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Gelet op het verzuim van de verzoekende partij om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel bij beschikking van 23 augustus 2023 als ter terechtzitting van 27 oktober 2023 werden gesteld, door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent haar verblijfs- en/of beschermingsstatus in Frankrijk of Oostenrijk, en gelet op het feit dat de advocaat, bij wie woonplaatskeuze werd gedaan, stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen blijk heeft gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door haar ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

2.10. Gelet op deze vaststellingen moet de Raad tot de conclusie komen dat thans niet kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij nog belangstelling heeft voor het door haar ingediende beroep en dat een vernietiging van de bestreden beslissing haar nog enig voordeel kan verschaffen in het licht van haar actuele situatie. Het loutere feit dat namens haar een advocaat ter terechtzitting verschijnt, doet aan het hiervoor gestelde geen afbreuk (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

2.11. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang, en moet bijgevolg worden verworpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER